

[Landbrugsministeren]

som har praktiseret med almindelige husdyr på landet, ville kunne få dispensation efter disse regler, såfremt de absolut ville være landmænd og ikke dyrlæger.

I øvrigt har hr. Svend Haugaard henvist til – det er også anført i selve betænkningen – at man hellere ville have haft en dispensationsadgang, som gav landbrugsministeren mulighed for at dispensere fra uddannelseskravet, hvor det drejede sig om folk i moden alder.

Jeg anser dette radikale ønske, som hr. Svend Haugaard her anfører, for at være langt mere vidtgående end det uddannelseskrav, vi har anført som punkt 7 i skitsen, for hvis man først begynder at dispensere for folk i moden alder, kan det let skabe præcedens, og så er vi ude i en situation, hvor det ville være meget svært for enhver landbrugsminister at nægte folk uden landbrugsuddannelse at etablere sig som landmænd.

Hr. Lowzow har efterlyst min holdning til aktieselskabslandbrug; den troede jeg ellers var velkendt. Både jeg for mit eget vedkommende og socialdemokratiet er imod, at aktieselskaber i almindelighed kan erhverve landbrug. Flere talere har henvist til det gods, som ifølge morgenaviserne i dag er opkøbt af et kollektiv. Jeg har omgående iværksat en undersøgelse af, om der er sket en overtrædelse af landbrugslovens bestemmelser. Det går jeg ud fra der ikke er, for så ville en sådan handel formentlig ikke have kunnet lade sig gennemføre, idet et kollektiv på 130 personer, som, så vidt jeg har kunnet se, ikke har landbrug som hovederhverv, naturligvis ikke kan købe en landbrugsejendom. Formentlig er denne landbrugsejendom købt af én eller to af de pågældende, som er landmænd, og som opfylder betingelserne for at købe landbrug. At de så lader en hel masse familie og venner flytte ind, kan vi jo ikke rigtig tage os af, men sagen er til undersøgelse.

Spørgsmålet om svinestalden på Samsø er ikke forelagt landbrugsministeriet. Den er, så vidt jeg har forstået, opført på en lille lejet grund, og dermed er der altså ikke spørgsmål om køb eller salg af en landbrugsejendom.

Hr. Fuglsang og andre har været inde på spørgsmålet om andelslandbrug. Vi har drøftet det adskillige gange her i folketinget, og jeg vil gentage, hvad jeg mener jeg tidligere har givet udtryk for, nemlig at jeg har sym-

pati for tanken. Men skal tanken realiseres, skal det ske på en ordentlig måde, således at de, der etablerer sig som andelslandmænd, får den rigtige lovgivning at virke under. Det er ikke nok, at man skriver det i en paragraf i landbrugsloven, for det kræver ændringer i en række love at indføre mulighed for andelslandbrug.

Hr. Bjørn Poulsen spurgte mig, om der kunne findes et alternativ til punkt 7. Jeg kan oplyse, at landbrugets organisationer har nævnt som en mulighed at arbejde med skattemæssige mindsteafkast af bylandmandsejendomme, dvs. ejendomme ejet af ikke-landbrugsuddannede, eller forbud mod modregning af underskud på landbrug i anden indtægt. Det er tanker, som naturligvis skal drøftes med det forbehold, at man i hvert fald efter min opfattelse ikke kan lave en særlig skatteordning for landmænd, som ikke har uddannelse, og samtidig favorisere landmænd med en uddannelse. Derfor tror jeg ikke, den mulighed ligger nærmest for, rent bortset fra at det jo også ville betyde, at alle de, der har råd til at finansiere et underskud, eller alle de, der kan få en landbrugsejendom til at give overskud – og det er der jo også mange bylandmænd der kan – uden videre ville kunne købe en landbrugsejendom bare med den betingelse, at de skulle få den til at give overskud.

Hr. Bjørn Poulsen stillede mig et konkret spørgsmål om tandlægens hustru, og jeg kan svare, at det er et af de problemer, vi har arbejdet med og stadig væk arbejder med i landbrugsministeriet. Nu er der jo den mulighed, at tandlægen har giftet sig med en fodermester, som altså har det grønne bevis og al uddannelsen i orden, og da vi jo ikke diskriminerer kvinder, skal hun naturligvis have den samme adgang til at købe landbrug som alle andre veluddannede landmænd. Men der er også den anden mulighed, at hun aldrig har beskæftiget sig med landbrug, og i den forbindelse kan jeg bekræfte over for hr. Bjørn Poulsen, at heller ikke vi har nogen sympati for, at folk uden anden tilknytning til landbrug end, at de ønsker at eje noget jord, skal ind i landbrug, og det er derfor, vi har lavet et uddannelseskrav i loven.

Vi forbereder i øjeblikket i landbrugsministeriet udarbejdelsen af et forslag til lov om forpagtning, men må erkende, at det er en meget, meget vanskelig lovgivning. Vi over-